

Blažej — Zástupce hejtmana ♂

Oddíl: Čest

Zástupce hejtmana ratajské posádky Bernarda z Olešné, voják v plné síle

Osobnost: ESTJ-A (Vedoucí)

Jak tě znají ostatní Jsi pravá ruka hejtmana Bernarda, který kvůli jiným povinnostem na výpravu nejde — ty tedy výpravu vedeš. Tvrdý, pragmatický, autoritativní. Cvičíš mladé rekruty v boji se zbraní. Působíš jistě, ale dnes jsi nervóznější než obvykle.

Tajný zájem Tu noc, kdy se to stalo, **nebyl jsi na hradě**. Byl jsi v Ratajích u milenky Mariky a u kostek. Hradnímu deníku to ovšem hlásíš jinak — přesvědčil jsi písaře Vavřince, aby tě zapsal jako přítomného na hlídce. Pokud někdo zjistí, že jsi tam nebyl, tvoje kariéra a uznání u Hanuše skončí.

[HLAVNÍ] Během dne ohlídat, aby nikdo nepoložil písaři Vavřincovi otázku, která by ho nutila vrátit se k zápisu deníku. Pokud někdo začne pátrat po identitě nočních hlídek, odvést pozornost. Pokud se k zápisu dostane Hedvika (přes duchovní rozhovor s kaplanem) nebo jeptiška Ludmila (přes zpověď nebo svěření), neutralizovat. Před koncem dne vyjít z výpravy s tváří, že vše bylo „pod kontrolou“.

Vodítka Pokud tě přisílí svědomí a chceš požádat o rozhřešení, vyhledej kaplana Bartoloměje ke **zpovědi** (svátost smíření) — hned na začátku mu řekni, že jde o zpovědní tajemství; pak je vázán a nesmí to prozradit nikomu. Pokud se chceš jen svěřit a hledat radu, požádej ho o **duchovní rozhovor** — i tam kaplan zachová mlčenlivost, ale nejde o svátostné mlčení zpovědi.

Herní tik (vyber 1 nebo několik):

1. Při každém nezdaru nebo ztrátě času okamžitě hlasitě určí, kdo nebo co za to může — nikdy ne sám sebe.
2. Při každém zaznění slova „noc“, „hlídka“, „klíče“ nebo „směna“ se nepatrně narovná a oklepe.
3. Když mu někdo položí přímou otázku, opakuje ji jako kontraotázku („Jestli jsem byl venku? A proč by mě někdo viděl venku, co?“).
4. Mechanicky kontroluje pochvy a opasky, kdykoliv někdo mluví o povinnosti nebo službě — drobné zaměstnání rukou.

Úvodní věta *Jsem Blažej, zástupce hejtmana Bernarda z Olešné, a v jeho nepřítomnosti vedu tuto výpravu. Glejt najdeme, viníka odhalíme, čest posádky bude zachována. Kdo má pochyby, ať si je nechá pro sebe — tady se plní rozkazy.*

Zkouška biřicovy spolehlivosti — s Vaškem: Rychtář ti před výpravou svěřil úkol: **prověřit, jestli je Vašek jako biřic spolehlivý.** Máš na to dva nástroje — obojí během dne.

- **[HLAVNÍ] Varianta I — Cinknuté kostky.** Během dne (odpoledne, cestou do krčmy) pošepť Vaškovi větu: „*Rychtář mi říkal, že biřic, který zná herní triky, je buď výhoda nebo osud. Záleží, kdy je použije a pro koho.*“ Bez obvinění. Bez otázky. Večer v krčmě si sedni k hráčům kostek na místo, odkud vidíš Vaškovy ruce. Pokud přehodí na cinknuté kostky a vyhraje, po prvním hodu partii zastav: „*Vašku, smím se podívat na ty kostky?*“ Klidně. Bez dramatu.
 - *Podvedl:* odebereš kostky, vzkážeš rychtáři, že podmínky nesplnil.
 - *Čestně hrál:* vstaneš a slovem pana Hanuše ho potvrdíš ve službě. Bez fanfár.
 - *Kostky předal předem:* improvizuj. Dal ti nástroj, který ho mohl zničit.
- **[EXTRA] Varianta IV — Vzkaz s podmínkou.** Rychtář ti (přes Ptáčka) sdělil, že kontakt s Vaškovou starou bandou je pravděpodobný. Nevíš, co vzkaz obsahoval. Večer u kostek se Vaška klidně zeptej: „*Slyšel jsi dnes něco, o čem bych měl vědět?*“ Přímá otázka. Pokud odpoví vyhybavě, polož znovu: „*Byl tu dneska kontakt z tvou starou bandou?*“
 - *Nahlásil ihned vč. Janka:* potvrdí ve službě, pokus se Jankovu informaci prověřit vlastními prostředky.
 - *Mlčel a tábor kryl:* zjistíš přes Havla. Vašek ztratí důvěru, ne nutně místo.

Ironie: Sám jsi lhal v deníku. Zkoušíš biřice, jestli je čestný, přičemž sám čestný nejsi. To tě tíží. Pokud Vašek zkouškou projde, máš důvěryhodného spojence — možná se mu později můžeš svěřit. Pokud selže, můžeš ho tvrdě potrestat a odvést pozornost od vlastního hříchu.

[HLAVNÍ] Pytlák v panském lese: Možná ti odpoledne přivedou pytláka, kterého Havel našel v panském lese. Je to tvůj soud v malém — a ty dnes soudíš rád, protože soudit druhé je snazší než zpovídat sebe. Rozhodneš, co s ním, aniž víš, že je to zrcadlo tvé vlastní noci.

Nervy nad zápisem: Celý den hlídáš každé pero a každý uhel — bojíš se každého záznamu o té noci. Někdy ti nad tím ujedou nervy. **Kdy, to ti nikdo neurčuje; přijde to samo.**

- **Primárně se obořuješ na Vavřince.** I když zrovna kreslí Kronikářka, vylij si to na písáři, ne na dítěti: „*A ty to dovolíš? Co si to tam to dítě čmárá?*“ Když dítě u toho není, zní totéž o Vavřincově zápisníku: „*Co si to tam pořád píšeš!*“
- **Alternativa (nabídnutá, ne povinná):** smíš oslovit rovnou Kronikářku („*Co si to tam čmáráš!*“) — **jen po domluvě s rodičem** a s dítětem, které si to užije. Není to výchozí volba.
- **Intenzita je na tobě** — od nespokojeného pohledu a povzdechu po vyslovenou repliku.
- **Podmínka:** spustit, jen je-li nablízku **Radovan**.

- **Pojistka:** pokud Radovan nezareaguje sám, smíš ho vyzvat — „A co ty na to, purkrabí?"

Linky: Vina za noc (primární), Pravda v mlčení (cílem mlčení), Zkouška biřicovy spolehlivosti ([HLAVNÍ] Varianta I / [EXTRA] Varianta IV), Pytlák v panském lese ([HLAVNÍ]), Nervy nad zápisem ([VEDLEJŠÍ])

Profese / dovednosti: boj se zbraní, velení, taktika.

Co nevíš a nesmíš si domýšlet: Nevíš, kdo všechno o tvé té noci ví nebo tuší — nepředpokládej, že tvoje tajemství je v bezpečí, ale taky nehádej nahlas, kdo konkrétně by ho mohl znát.

Meze tvé moci — přečti si to dřív, než začneš velet:

- **Zdržuješ, nezakazuješ.** Smíš Vavřince držet u sebe, zaměstnat ho, jít vedle něj. **Nesmíš mu zakázat jít ke knězi a nesmíš mu natrvalo vzít pero ani zápisník.** Zpověď nezakáže ani pán — to je hranice, kterou hejtman nepřekročí. Tvoje zbraň je čas, ne rozkaz.
- **Velíš směru a pořádku, ne lidem.** „Půjdeme tudy", „zůstaňte pohromadě" — ano. Řídit jednotlivce krok za krokem — ne. Vojáků tu skoro není (**kromě tebe jen Vašek z městské stráže**); ostatní z Pirkštejna vedeš **přírozenou autoritou** — jsou ve tvé výpravě, tak se podle toho mají chovat, ale jejich přímý nadřízený nejsi. **Aneta, Blanka a Ludmila nejsou tvoji lidé vůbec** (cizí hosté — smíš jen požádat), **a Matyáš, Přibyslava, Bětko, Klára a Vašek jsou přizvaní odborníci** — těch se žádá, nevelí se jim.
- **Kdo tě požádá, aby směl odejít stranou, ať jde** — a zapamatuj si to. Odmítnout smíš jednou za den.
- **S Radovanem se nedělí hodnost, dělí se působnost:** tobě patří cesta, pořádek, lidé a bezpečí (mandát hejtmana Bernarda) — jemu listiny, právo a mluvení za pána navenek. Kde se to protne, **nehádej se před lidmi; vyřídíte si to stranou.**

Co dnes máš udělat

1. Hlídat, aby Vavřinec nezačal mluvit. Drž ho u sebe v cestě, kdykoli to jde — **zdržuj, nezakazuj** (viz Meze tvé moci výše).
2. Pokud zaznamenáš, že Vavřinec jde k Bartolomějovi (kaplan, **tvůj vlastní oddíl Čest** — je to o to těžší, máš ho pořád na očích), zkus to nepřímo zdržet. **Zakázat mu to nemůžeš** — a kdyby ses o to pokusil, kaplan tě odmítne a bude mít pravdu.
3. **Sám zajdeš ke zpovědi k Bartolomějovi** — buď u kostela sv. Matouše (ráno), nebo až večer v Ratajích. Bartolomějovi řekneš jen půl pravdy: „Otče, byl jsem té noci jinde, než jsem měl být." Nepřiznáš se ke kostkám ani Marice, jen k „jinde".
4. **Nervy nad zápisem (kdykoli během dne)** — někdy ti ujedou nervy nad tím, že si někdo poblíž něco zapisuje nebo kreslí. **Primárně se oboř na Vavřince** (i když kreslí dítě): „A ty to

dovolíš? Co si to tam to dítě čmárá?" Bez dítěte totéž o jeho zápisníku. Spustit jen je-li nablízku Radovan. Nikdo tě neinstruuje, kdy — přijde to samo. Podrobnosti a nabídnutá alternativa s dítětem viz odstavec „Nervy nad zápisem“ výše.

5. **Návrat k Pirkštejnu: ved' finalizaci zápisů oddílu Čest.** Karta oddílu ti dá větu: „*Než uvidíte střechy Ratají, zápisy uzavřete. V krčmě se už jen mluví.*“ Ty poradu vedeš — velitelská tečka místo čirého dozoru.

Chronologie s vyznačením HLAVNÍ/VEDLEJŠÍ je níže v „Klíčové momenty“.

Klíčové momenty

- 📌 **[HLAVNÍ] Vyhlídka (~11:00):** v družném rozhovoru u jídla v hlasité pohodě řekneš: „*Včera v noci bylo všechno, jak má být. Klíče tam, kde být měly — a já od klekání do rozednění nesundal opasek.*“ (To je tvoje pojistka. **O klíčích říkáš pravdu** — službu jsi tu noc nikdy nepřevzal, takže se k tobě nedostaly. Lžeš jen o sobě.)
- 📌 **[HLAVNÍ] Krčma, fáze 1 (~19:00) — TUTÉŽ VĚTU ZOPAKUJEŠ U VEČEŘE. Nemusíš na to myslet — přijde ti nahrávka:** trubač Vlastimil vstane s pohárem a připije ti „*na velitele, co vydržel noc na hradbách a den v poli*“. **Na přípitek k vlastní cti velitel mlčet nemůže** — vstaneš, poděkuješ a odpovíš. A protože je po dni, který dobře dopadl, a ty se cítíš bezpečně, **odpovíš víc, než bys musel:** „*Včera v noci bylo všechno, jak má být. Klíče tam, kde být měly — a já od klekání do rozednění nesundal opasek.*“
- 📌 **[HLAVNÍ] Kostým: večer si vezmi jiný, obyčejný pásek.** Ten dobrý kovaný ti dnes chybí — a nemáš to nijak komentovat.
- 📌 **[VEDLEJŠÍ] Kdykoli, kde je nablízku Radovan:** Nervy nad zápisem — terčem je **Vavřinec** (dítě jen jako nabídnutá alternativa). Není vázáno na žádné konkrétní místo.
- 📌 **[HLAVNÍ] Odpoledne, cesta:** Vaškovi pošeptáš větu o „biřicově herních tricích“ (spouštěč varianty I). Případně soud nad pytlákem v panském lese.
- 📌 **[HLAVNÍ] Návrat:** vedeš finalizaci zápisů oddílu Čest.
- 📌 **[HLAVNÍ] Krčma (~19:00):** sedneš si u kostek a sleduješ Vaška (varianta I). Po baladě přímá otázka Vaškovi (varianta IV).

Tvé volby

- 🎭 **Jdeš ke zpovědi?** Ano (kdy: u sv. Matouše brzo / Krčma pozdě).
- 🎭 **V krčmě s Marikou** — předstíráš, že ji neznáš, nebo s ní krátce mluvíš?
- 🎭 **Vašek u kostek (varianta I):** jak reaguješ na jeho volbu?
- 🎭 **Vašek vzkaz (varianta IV):** pokud nahlásí Janka — pomůžeš mu?
- 🎭 **Pytlák:** jak rozhodneš, aniž víš, že soudíš svůj vlastní stín?

PREQUEL — „Jinde, než měl být“

Postavení proti hlavnímu ději: noc před začátkem hry, hodiny předtím (~19:00–00:00).

1. INT. KRČMA V RATAJÍCH — NOC, KRÁTCE PO KLEKÁNÍ

Rušno, plno, běžný večerní provoz krčmy. BLAŽEJ (statný muž v plné síle, dnes bez zbroje, jen v kazajce) sedí u stolu v koutě. Před ním kostky — hraje se **třemi mladými rekruty**, které přes den cvičí. Vedle něj MARIKA — ne mladá dívka, žena kolem třicítky, sebejistá, s ním evidentně důvěrně. **Nehraje. Sedí u něj a dívá se.**

Blažej právě vyhrál hod. Přitáhne si k sobě hromádku mincí od nejmladšího z rekrutů.

BLAŽEJ Ještě jednou, a půjčím ti na zpáteční cestu.

Rekrut se nuceně zasměje a sáhne po měšci. Ostatní dva mlčí.

MARIKA (tiše, jen k Blažejovi) Nech ho být. Bereš z toho, co mu platíš.

BLAŽEJ (bez zloby, spíš pobaveně) Však já mu to vrátím. Zítra. Nebo pozítří.

Odsune kostky, rekruti se zvednou od stolu k výčepu. Blažej si přisune džbán k Marice. Chvilí ticho, jen hluk krčmy kolem nich.

MARIKA (POKRAČOVÁNÍ) Zítra zas hlídka?

BLAŽEJ (mávně rukou, ne s despektem, spíš s únavou) Zítra, pozítří. Pořád stejné. Klíče, koš, chodba, spánek. Bernard mě za to platí, jako bych denně honil Zikmundovy Kumány.

MARIKA A dneska?

BLAŽEJ (usměje se, přitáhne si ji blíž) Dneska jsem tady.

Přiblíží se k polibku — ustříhneme dřív, než k němu dojde. Stříh.

STŘIH.

2. INT. HRADNÍ ARCHIV, PIRKŠTEJN — NOC, PŘED PŮLNOCÍ

Vavřinec sedí nad otevřenou knihou — hradním deníkem — s brkem v ruce, ale nepíše. Dívá se na prázdný řádek. Vedle knihy na stole leží i ty dvě staré listiny z předchozí scény, rozložené vedle sebe — detail, kterého si Blažej nevšimne, protože přišel kvůli něčemu jinému.

Dveře se tiše otevřou. BLAŽEJ vejde, stále v civilní kazajce, trochu zadýchaný jako po chůzi ve tmě.

VAVŘINEC (nevzhlíží od knihy) Myslel jsem, že už spíš.

BLAŽEJ Byl jsem v Ratajích. (pauza) Potřebuju laskavost.

Vavřinec konečně zvedne oči. Ví, co přijde, dřív, než to Blažej řekne — vidí to na jeho tváři.

BLAŽEJ (POKRAČOVÁNÍ) Zapiš mě do hlídky. Jako bych tu byl celou noc.

Ticho. Vavřinec sklopí zrak zpátky ke knize, k prázdnému řádku, kde by mělo být jeho jméno vedle Blažejova.

VAVŘINEC (tiše) A byl jsi tady?

BLAŽEJ (bez obrany v hlase, unaveně upřímný) Ne. Ale hlídka stála, brány byly zamčené, nic se nestalo. Zítra si vezmu dvojitou směnu, nikdo nic nepozná.

Vavřinec dlouho mlčí. Prohlíží si brko v ruce, jako by ho viděl poprvé.

VAVŘINEC To není o tom, co se stalo. To je o tom, co je napsáno.

BLAŽEJ (přikročí blíž, hlas ztiší, ne výhruzně — prosebně) Vavřinče. Jednu čárku. Nikdo se na to nikdy nebude ptát.

Dlouhá pauza. Vavřinec namočí brk do kalamáře. Ruka se mu na okamžik zachvěje nad pergamenem — pak napíše. Kamera je blízko, vidíme jen brk, inkoust, čerstvé písmeno vznikající na řádku, ne celou větu.

Blažej mu položí ruku na rameno — gesto vděku, ne nadvlády.

BLAŽEJ (POKRAČOVÁNÍ) Dlužím ti.

VAVŘINEC (nezvedá oči od knihy) Jo.

Blažej odejde.

STŘIH DO ČERNÉ.